

A Kúria a dr. Pörnecz-Szalai Szilvia ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Szegesdi Judit ügyvéd által képviselt alperes ellen szolgáltatási díj megfizetése iránt a Tolna Megyei Bíróságon 16.G.40.092/2007. szám alatt folyamatban volt, és a Pécsi Ítéltábla Gf.IV.30.422/2011/4. számú ítéletével befejezett perében az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az állam javára, felhívásra 294.200 (Kettőszázkilencvennégyezer-kettőszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes egy ipari park üzemeltetőjeként infrastrukturális és közüzemi szolgáltatásokat nyújtott a területen működő gazdasági társaságok részére. Az ipari parkban 1999. szeptember 01. és 2000. december 31. között a ... Kft. egy asztalosüzemet működtetett, 2001. január 01. és 2002. június 02. között pedig az ... Kft., majd 2002. szeptember 01. és 2003. október 31. között a ... Bt., végül 2003. november 01. napjától kezdődően a ... Kft.-ből kivált alperes folytatta az asztalosüzem működtetését. A kiválás elvei szerint a ... Kft. által 1999. július 30-ig végzett gazdasági tevékenységből eredő jogok és kötelezettségek a fennmaradó és létrejövő társaságot az elosztással hozzájuk került eszközök arányában illetik, illetve terhelik. Az ezt követően folytatott asztalosipari és egyéb, nem építési tevékenységből eredő jogok és kötelezettségek jogosultja, illetve kötelezettje pedig az alperes.

A peres felek a felperes által nyújtott közüzemi és infrastrukturális szolgáltatásokra vonatkozóan írásbeli megállapodást nem kötöttek egymással, az alperes azonban a felperes által nyújtott szolgáltatásokat ténylegesen igénybe vette, és azok ellenértékét 2005. áprilisáig megfizette. 2005. májusától kezdődően azonban az alperes a fizetési kötelezettségének nem tett eleget,

ezért a felperes az álláspontja szerint a közte és az alperes között az írásba foglalás hiányában is létrejött szolgáltatási szerződést 2005. november 10-én 2006. január 15-i hatállyal felmondta. A közüzemi szolgáltatásokat azonban a felperes ezt követően is biztosította az alperes részére.

A felperes módosított keresetében 8.099.074 forint és járulékai megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Arra hivatkozott, hogy az alperes a részére nyújtott közüzemi és infrastrukturális szolgáltatások ellenértékét 2005. április 30. napjától kezdődően nem fizette meg.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Vitatta, hogy közte és a felperes között a szerződés a felperes által állított tartalommal jött létre. Kifogás útján a szolgáltatások feltűnő értékaránytalanságára, továbbá tévedésre és megtévesztésre hivatkozással megtámadta az asztalosüzem korábbi üzemeltetőinek a felperessel kötött szerződéseit, valamint a saját szerződését, és ugyancsak kifogás útján e szerződések hibás teljesítése miatt árleszállítási igényt is érvényesített, a mindezekre tekintettel az álláspontja szerint felmerült túlfizetést pedig beszámítani kívánta a felperessel szemben fennálló díjtartozásába.

Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperest 2.941.903 forint és járulékai megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezését helybenhagyta.

A jogerős ítélet indokolása szerint a felek között a felperes által nyújtott szolgáltatások igénybevételével a számlákban feltüntetett díjakon ráutaló magatartással adásvétellel vegyes vállalkozási szerződés jött létre. A számlákban szereplő díjak meghatározásának alapja a felperesnek az ... Kft-vel 2001. március 27-én kötött megállapodása volt, a felperes ugyanis az asztalosüzem későbbi üzemeltetőivel, így az alperessel szemben is az e megállapodásban szereplő díjakat érvényesítette az időközbeni közüzemi árváltozások és az infláció figyelembevételével. A ráutaló magatartással létrejött szerződésben foglaltakra tekintettel tehát az alperes a szerződés megszűnéséig terjedő időszakra az egyes számlákban szereplő elmaradt díjakat köteles megfizetni. A közüzemi szolgáltatást a felperes a szerződés megszűnését, 2006. január 15-ét követően is nyújtotta az alperes részére. A jogerős ítélet értelmében ennek ellenértékeként a felperes a 2006. január 16. és 2007. január 31. közötti időszakra a kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleményéből kitűnően a jogalap nélküli gazdagodás szabályai alapján 1.144.876 forint megfizetésére tarthat igényt. Azt ugyanakkor a felperes felhívás ellenére sem igazolta, hogy a szerződés megszűnését követően is nyújtott az alperes részére

infrastrukturális szolgáltatásokat, és nem bizonyította a 2007. február 01-ét követően nyújtott közüzemi szolgáltatások értékét sem. E vonatkozásban ezért az alperes marasztalására nem kerülhetett sor.

Nem ítélte megalapozottnak a bíróság az alperes érvénytelenségi és szavatossági kifogását sem, miután azt állapította meg, hogy az asztalosüzem korábbi üzemeltetői a felperessel kötött szerződéseik érvényességét maguk nem kérdőjelezték meg, a megtámadási jogukat pedig érvényesen nem engedményezhették az alperesre. A megtámadási jogot kifogás útján egyébként is csak az adott szerződésből eredő követeléssel szemben lehet érvényesíteni. A bíróság rámutatott, hogy az ... Kft., illetve a ... Bt. és a felperes közötti szerződések érvénytelenségére ezért az alperes megalapozottan nem hivatkozhat, ebből eredő igényt nem érvényesíthet. Nem gyakorolták a korábbi üzemeltetők a saját szerződéseik alapján részükre nyújtott szolgáltatások kapcsán szavatossági jogukat sem, az alperes pedig helyettük e jogokat nem érvényesítheti. Szavatossági jogokat kifogás útján egyébként is csak az ugyanabból a jogalapról eredő követeléssel szemben lehet érvényesíteni. Az ... Kft., illetve a ... Kft. és a felperes között létrejött szerződések hibás teljesítésére ezért az alperes megalapozottan nem hivatkozhat, ebből eredően kellékszavatossági igényt nem érvényesíthet.

A jogerős ítélet indokolásában kifejtettek szerint nem állapítható meg az sem, hogy az alperes a saját szerződése megkötésekor valamely lényeges körülmény tekintetében tévedésben lett volna, vagy megtévesztették volna, és a beszerzett bizonyítékok azt sem támasztják alá, hogy a szerződéses szolgáltatás és ellenszolgáltatás között feltűnő értékaránytalanság állt volna fenn. A korábbi üzemeltetők által teljesített díjakhoz képest ugyanis az alperes csupán a közüzemi árváltozások, illetve az infláció mértékével növelt díjat fizetett, a díjak mértéke tehát összhangban állt a piaci értékviszonyokkal. A már teljesített díjakat az alperes a kifogás útján gyakorolni kívánt megtámadási jogára hivatkozással megalapozottan egyébként sem követelheti vissza, hiszen a kifogás csak a keresettel szembeni védekezést szolgálhatja, az ellenérdekű fél marasztalására nem vezethet.

Nem volt megalapozott a bíróság álláspontja szerint az alperes kifogás útján érvényesített árleszállítás iránti igénye sem. Hibás teljesítés esetén ugyanis a jogosult elsődlegesen kijavítást igényelhet, arra vonatkozó adatok pedig a perben nem merültek fel, hogy a felperes a kijavítástól elzárkózott volna. A csatolt fényképfelvételek ugyanis nem támasztják alá azt, hogy a felperes a gondnoki és karbantartási kötelezettségeit nem teljesítette, illetve, hogy a szükséges javításokat nem végezte el. A szerződéskötéskori állapot az eltelt időre figyelemmel - a jogerős ítélet indokolásában foglaltak szerint - az alperes által

indítványozott szakértői bizonyítás útján sem tisztázható. A bíróság ezért a további bizonyítást mellőzte. Rámutatott, hogy a felperes a szerződésben egyébként sem vállalt kötelezettséget arra, hogy az ipari park felújítását a tulajdonosok helyett saját vagyona terhére elvégezze.

A jogerős ítélet ellen - annak hatályon kívül helyezése, és elsődlegesen az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezésének megváltoztatása, és a kereset teljes elutasítása, másodlagosan pedig az első- vagy a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása iránt - az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel.

Kifejtette, hogy a bíróság a közte és a felperes között ráutaló magatartással létrejött szerződés pontos tartalmának tisztázása nélkül kötelezte őt a felperes által nyújtott szolgáltatás ellenértékének megfizetésére. Az érvényesíteni kívánt díjakat ugyanis sem az asztalosüzem korábbi üzemeltetői, sem ő maga nem fogadta el, és a felperes szolgáltatásának minőségét is folyamatosan kifogásolták. A 2001. március 27-én kelt, a felperes által közölt árakat elfogadó nyilatkozatuk megtételekor pedig a ... Kft. és az ... Kft. is tévedésben voltak. A korábbi üzemeltetőkkel szemben érvényesített díjak mértéke, illetve az e nyilatkozatban foglaltak alapján ezért a bíróság megalapozottan nem következtethetett volna arra, hogy a felperessel kötött szerződése a számlákban szereplő árakon jött létre. Sérelmezte, hogy a díj mértékével, illetve a felperesi szolgáltatás minőségével kapcsolatban általa, valamint a korábbi üzemeltetők által előterjesztett kifogások megtörténteire vonatkozó tanúbizonyítási indítványa teljesítését a bíróság mellőzte.

Álláspontja értelmében nem volt akadálya annak sem, hogy engedményesként a korábbi üzemeltetők által kötött szerződésekkel kapcsolatban gyakorolja kifogás útján megtámadási jogát, illetve szavatossági igényt érvényesítsen. A felperesi szolgáltatás minőségét egyébként a korábbi üzemeltetők is folyamatosan kifogásolták, vagyis a véleménye szerint tartalmilag a hibás teljesítésből eredő jogait gyakorolták. Ennek megfelelően nem szavatossági jogokat, hanem összecszerűségében meg nem jelölt, de egyebekben konkrét árleszállítás megfizetésére vonatkozó követelést szerzett meg tőlük. Az pedig, hogy a saját szerződése alapján a szerződéskötést követő időszakban kiegyenlítette a felperes által nyújtott szolgáltatások ellenértékét, a másodfokú bíróság szerinte téves álláspontjával ellentétben nem zárja ki sem a megtámadási joga gyakorlását, sem a szavatossági igények érvényesítését. Érvelése értelmében a perben ezért érdemben meg kellett volna vizsgálni, hogy az általa megjelölt érvénytelenségi okok fennállnak-e, szavatossági igénye kapcsán pedig műszaki szakértői bizonyítást kellett volna lefolytatni. Megjegyezte, hogy a felperes

az asztalosüzem korábbi üzemeltetői részére küldött szerződéstervezetekben kötelezettséget vállalt az ipari park területén a szükséges infrastrukturális felújítás elvégzésére, a felújítási költség arányos része pedig a kiszámlázott díjakban is szerepelt. Arra is utalt, hogy a felperes a megfelelő tűzvédelmi rendszer működését sem biztosította. Állításának alátámasztására a felülvizsgálati kérelméhez a ... Katasztrófavédelmi Igazgatóság két határozatát mellékelte.

Végül sérelmezte, hogy az általa kért műszaki szakértői bizonyítás költségeinek előlegezésére letétbe helyezett összeget a bíróság a felperes indítványa alapján beszerzett könyvszakértői vélemény elkészítésének díjára használta fel. Álláspontja szerint a bíróság az indokolási kötelezettségének sem tett eleget.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás eredményeként megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő.

A szerződés a Ptk. 205. § (1) bekezdése szerint a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre. A szerződés létrejöttéhez a Ptk. 205. § (2) bekezdése értelmében a feleknek a lényeges, valamint a bármelyikük által lényegesnek minősített kérdésekben való megállapodása szükséges. A szerződési akaratot a Ptk. 216. § (1) bekezdéséből kitűnően jogszabály ellenkező rendelkezésének hiányában szóban, írásban, vagy ráutaló magatartással is kifejezésre lehet juttatni.

Az alperes maga sem vitatta, hogy közte és a felperes között ráutaló magatartással - a felperes szolgáltatásának igénybevételeivel - szerződéses kapcsolat keletkezett. A szerződés tartalmának tisztázása érdekében szükséges bizonyítási eljárást pedig a bíróság maradéktalanul lefolytatta, és a beszerzett bizonyítékok értékelése alapján jogszabálysértés nélkül következtetett arra, hogy a szerződés a felperes által ténylegesen nyújtott szolgáltatások vonatkozásában, az egyes számlákon szereplő árakon, a szolgáltatások igénybevételeitől kezdődően jött létre. A jogerős ítélet indokolásában megjelölt bizonyítékok, valamint a felek szerződéskötést megelőző, illetve azt követő magatartása ugyanis ezt megfelelően alátámasztották. A bizonyítékok ismételt vagy eltérő értékelésére (felülmérlegelésére) pedig a felülvizsgálati eljárásban jogszabálysértés hiányában nem kerülhet sor.

Mindezekre tekintettel a bíróság helytállóan kötelezte az alperest a szerződés fennállásának időszakában az egyes számlákban feltüntetett hátralékos díjak, a szerződés megszűnését követő

időszak esetében pedig a beszerzett igazságügyi szakértői véleményben meghatározott összeg megfizetésére.

A Ptk. 201. § (2) bekezdése kimondja, hogy abban az esetben, ha a szolgáltatás és ellenszolgáltatás között anélkül, hogy az egyik felet az ajándékozás szándéka vezetné, a szerződés megkötésének időpontjában feltűnően nagy az értékkülönbség, a sérelmet szenvedő fél a szerződést megtámadhatja. A Ptk. 210. § (1) és (4) bekezdése alapján megtámadhatja a szerződési nyilatkozatát az is, aki a szerződés megkötésekor valamely lényeges körülmény tekintetében tévedésben volt, ha tévedését a másik fél okozta vagy felismerhette, illetve az, akit a másik fél megtévesztéssel vagy jogellenes fenyegetéssel vett rá a szerződés megkötésére.

A megtámadható szerződés a Ptk. 235. § (1) bekezdése értelmében az alapos megtámadás következtében megkötésének időpontjától kezdődő hatállyal érvénytelenné válik. Megtámadásra a Ptk. 235. § (1) bekezdése szerint a sérelmet szenvedett fél és az jogosult, akinek a megtámadáshoz törvényes érdeke fűződik.

A megtámadást a Ptk. 236. § (1) bekezdéséből kitűnően egy éven belül kell írásban a másik féllel közölni, majd a közlés eredménytelensége esetében haladéktalanul a bíróság előtt érvényesíteni. A megtámadásra jogosult azonban a szerződésből eredő követeléssel szemben kifogás útján megtámadási jogát a Ptk. 236. § (3) bekezdése értelmében akkor is érvényesítheti, ha a megtámadási határidő már eltelt. A megtámadási határidő eltelte után a perben előterjesztett megtámadási kifogás viszont a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiuma 2/2010. (VI.28.) PK véleményének 9.a) pontja szerint csupán a keresettel szemben való védekezést szolgálhatja, legfeljebb a kereset elutasítását eredményezheti, de nem vezethet a felperes marasztalására. Az alperes kifogás útján gyakorolt megtámadása csak arra a szerződésre irányulhat, amelyre a felperes a követelését alapította.

Az asztalosüzem korábbi üzemeltetői a rendelkezésre álló adatok szerint nem támadták meg a felperessel kötött szerződéseiket, így ebből eredő követelést az alperes tőlük nem szerezhette meg, ezzel összefüggésben beszámítási kifogással megalapozottan nem élhet. Saját nevében pedig az alperes a korábbi üzemeltetők szerződéseinek megtámadására - törvényes érdek hiányában - nem jogosult. Megtámadási jogot kifogás útján egyébként is csak azzal a szerződéssel kapcsolatban lehet érvényesíteni, amelyből eredően a megtámadást közlő féllel szemben követelést támasztanak; más szerződéseket kifogással nem lehet megtámadni. A bíróság ezért helytállóan mellőzte annak érdemi vizsgálatát, hogy az asztalosüzem korábbi üzemeltetőinek a felperessel kötött szerződéseinek esetében a Ptk. 201. § (2) bekezdésében, valamint a Ptk. 210. § (1) és (4) bekezdéseiben szabályozott megtámadási okok fennálltak-e.

Azt pedig a rendelkezésre álló adatok nem támasztják alá, hogy az alperes a közte és a felperes között létrejött szerződés megkötésekor valamely lényeges körülmény tekintetében tévedésben lett volna vagy megtévesztették volna, illetve, hogy a szerződéses szolgáltatás és ellenszolgáltatás között feltűnően nagy értékkülönbség állt volna fenn. A másodfokú bíróság az eset körülményeit, a perben keletkezett bizonyítékokat e vonatkozásban is helytállóan, jogszabálysértés nélkül értékelte. A per irataiból kitűnően az alperestől követelt díjak mértéke összhangban állt az asztalosüzem korábbi üzemeltetői által fizetett díjak mértékével, tehát megfelelt a piaci értékviszonyoknak. A peres felek közötti szerződés érvénytelensége ezért az alperes megtámadási kifogása alapján - a másodfokú bíróság helyes álláspontjának megfelelően - nem állapítható meg.

A Ptk. korábban, 2003. július 01. napját megelőzően hatályban volt 305. § (1) bekezdése értelmében hibás teljesítés akkor következik be, ha a visszterhes szerződés alapján szolgáltatott dolog nem felel meg a teljesítéskor a törvényes vagy a szerződésben meghatározott tulajdonságoknak. Hibás teljesítés esetén a jogosult a Ptk. 306. § (1) bekezdéséből kitűnően választása szerint kijavítást vagy megfelelő árleszállítást kérhet. Ha a szerződésben a dolgot fajta és mennyiség szerint határozták meg, hibás teljesítés esetén a jogosult a Ptk. 306. § (2) bekezdése alapján kérheti a dolog kicserélését is, kivéve, ha a hiba rövid idő alatt értékcsökkenés nélkül kijavítható, és a kijavítás a jogosult érdekeinek sérelme nélkül lehetséges. Ezt a szabályt kell alkalmazni akkor is, ha a termelői vagy kereskedelmi forgalomban az egyébként helyettesíthető dolgot elkülönítéssel vagy kiválasztással határozták meg. Ha a hibás teljesítés miatt a jogosultnak a teljesítéshez fűződő érdeke megszűnt - így különösen, ha a hiba nem javítható ki, a kötelezett a hiba kijavítását nem vállalja, vagy a hiba kijavítása rövid idő alatt értékcsökkenés és a jogosult érdekeinek sérelme nélkül nem lehetséges -, a jogosult a Ptk. 306. § (3) bekezdése szerint elállhat a szerződéstől.

A jogosult a Ptk. korábban hatályos 308. § (1) bekezdése szerint a teljesítéstől számított hat hónapos elévülési határidő alatt érvényesítheti szavatossági jogait. Ha azonban igényét menthető okból nem tudja érvényesíteni - így különösen, ha a hiba jellegénél vagy a dolog természeténél fogva nem volt felismerhető -, szavatossági jogait a Ptk. 308. § (2) bekezdése értelmében a teljesítéstől számított egy évig, tartós használatra rendelt dolog esetében három évig érvényesítheti. Az ugyanabból a jogalapról eredő követeléssel szemben azonban a szavatossági jogokat a Ptk. 308. § (4) bekezdése alapján kifogásként a határidők eltelte után is érvényesíteni lehet.

A rendelkezésre álló adatok - a felülvizsgálati kérelemben előadottaknak megfelelően - valóban arra utalnak, hogy az asztalosüzem korábbi üzemeltetői és a felperes között viták voltak a szolgáltatás ellenértékét és minőségét illetően. Azt azonban a perben keletkezett bizonyítékok alapján nem lehet megállapítani, hogy a korábbi üzemeltetők konkrét szavatossági igényeket érvényesítettek volna, illetve, hogy ebből eredő pénzkövetelést engedményeztek volna az alperesre. A korábbi szerződések hibás teljesítésére és az engedményezésre hivatkozással előterjesztett alperesi beszámítási kifogás érdemi vizsgálatát ezért a bíróság jogszabálysértés nélkül mellőzte. Saját nevében pedig az alperes más szerződő felek között létrejött szerződésekkel kapcsolatban nem gyakorolhat szavatossági jogokat.

Nem állapítható meg az sem, hogy a felperes a közte és az alperes között létrejött szerződést hibásan teljesítette volna. A Ptk-nak a peres felek közötti szerződés megkötésekor hatályos 305. § (1) bekezdése értelmében ugyanis a kötelezett akkor teljesít hibásan, ha a visszterhes szerződés alapján szolgáltatott dolog a teljesítés időpontjában nem felel meg a jogszabályban vagy a szerződésben meghatározott tulajdonságoknak. Ha azonban a jogosult a hibát a szerződéskötés időpontjában ismerte, vagy azt ismernie kellett, a kötelezett a Ptk. 305/A. § (1) bekezdése értelmében mentesül a szavatossági felelősség alól. Az ugyanis, hogy a jogosult a szolgáltatás fogyatékoságának ismeretében köt szerződést, vagy a hibát, hiányosságot a szerződéskötéskor ismernie kellett, azt jelenti, hogy a felek szerződési akarata ténylegesen az adott fogyatékossgal rendelkező szolgáltatás nyújtására irányult. Ezért ilyen esetben a kötelezett a fogyatékos szolgáltatás nyújtásával nem hibásan, hanem éppen a szerződésben foglaltaknak megfelelően teljesít.

Az alperes a perbeli szerződés megkötésekor - miután az asztalosüzemet korábban üzemeltető egyik gazdasági társaságból kiválással jött létre - pontosan ismerte az ipari park állapotát, a felperes által nyújtott szolgáltatás minőségét. A már a szerződéskötéskor is fennállt hiányosságok miatt ezért a hibás teljesítés megállapítására a Ptk. 305/A. § (1) bekezdése értelmében nem kerülhet sor; ezekkel összefüggésben az alperes szavatossági igényt nem érvényesíthet. Az pedig a per adatai alapján kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy a felperes a szerződéskötéskori állapothoz képest valamely konkrétan meghatározható időszakban rosszabb minőségű szolgáltatást nyújtott volna, illetve, hogy a szerződéskötéskor kifejezetten az alperes részére vállalta volna valamely felújítási munka elvégzését, vagy az akkori viszonyokhoz képest jobb minőségű szolgáltatás nyújtását, és e kötelezettségvállalása teljesítését elmulasztotta volna. Mindezek tisztázására - a bíróság helyes álláspontjának megfelelően - az alperes által indítványozott műszaki szakértői bizonyítás sem

lehetett volna alkalmas, a megfelelő, igazolt alapadatok hiányában, illetve az eltelt időre figyelemmel ugyanis a szerződéskötéskori állapot, illetőleg az azt követően bekövetkezett változások ilyen bizonyítással nem tisztázhatóak. E vonatkozásban a felülvizsgálati kérelemhez mellékelte újabb okiratok sem vehetők figyelembe, a felülvizsgálati eljárásban ugyanis a Pp. 275. § (1) bekezdése értelmében bizonyítás felvételére nem kerülhet sor.

Helyesen mutatott rá egyébként a másodfokú bíróság arra is, hogy az egyes szavatossági jogok érvényesítésének feltételeire, a szavatossági jogok sorrendjére vonatkozó szabályokat akkor is alkalmazni kell, ha a jogosult a szavatossági jogait kifogás útján kívánja érvényesíteni (1/2012. (VI.21.) PK vélemény 6. pont). A Ptk-nak a peres felek szerződésére irányadó 306 §-a ugyanis a szavatossági jogokat ún. kétlépcsős rendszerbe foglaltnak határozza meg. Ennek keretében a jogosult hibás teljesítés esetén ötféle szavatossági jogot érvényesíthet: kijavítást, illetőleg kicserélést kérhet, a kijavítási költség megfizetését követelheti, vagy árleszállítást igényelhet, illetve elállhat a szerződéstől. A szavatossági jogok közül a jogosult a választása szerint elsősorban a hibás teljesítés természetbeni orvoslását jelentő kijavításra vagy kicserélésre tarthat igényt (ún. első lépcsőbe tartozó jogok), kivéve, ha a választott szavatossági igény teljesítése lehetetlen, vagy ha az a kötelezettnek a másik szavatossági igény teljesítésével összehasonlítva aránytalan többletköltséget eredményezne, figyelembe véve a szolgáltatott dolog hibátlan állapotban képviselt értékét, a szerződésszegés súlyát, és a szavatossági jog teljesítésével a jogosultnak okozott kényelmetlenséget. A további, az ún. második lépcsőbe tartozó szavatossági jogokat a jogosult a Ptk. 306. § (1) bekezdés b) pontjában, illetve (3) bekezdésében meghatározott feltételek fennállása esetében választhatja. Ennek megfelelően akkor igényelhet árleszállítást, illetve akkor állhat el a szerződéstől, ha sem kijavításra, sem kicserélésre nincs joga, vagy ha a kötelezett a kijavítást, illetve a kicserélést nem vállalta, vagy e kötelezettségének a dolog tulajdonságaira és a jogosult által elvárható rendeltetésére figyelemmel megfelelő határidőn belül, a jogosultnak okozott jelentős kényelmetlenség nélkül nem tud eleget tenni. A kijavítási költség megfizetését pedig a jogosult akkor kérheti, ha a kötelezett a dolog kijavítását megfelelő határidőre nem vállalja vagy nem végzi el.

Árleszállítási iránti igényt tehát mindezekre figyelemmel csak akkor lehet megalapozottan érvényesíteni, ha a jogosult az ún. második lépcsőbe tartozó szavatossági jogokra való áttérés feltételeinek bekövetkeztét is bizonyítja. Ez azonban – a másodfokú bíróság helyes álláspontjának megfelelően – a perben szintén nem történt meg.

A szavatossági kifogás teljesítését a bíróság mindezekre figyelemmel jogszabálysértés nélkül mellőzte.

Az eljárási szabályok megsértése pedig a Pp. 275. § (3) és (4) bekezdése értelmében kizárólag akkor eredményezheti a felülvizsgálati kérelemmel támadott jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, ha lényegesen kihatott az ügy érdemi elbírálására. Ilyen lényeges eljárási szabálysértést azonban a bíróság sem az előlegezett szakértői díjak elszámolása során, sem a jogerős ítélet indokolása körében, sem pedig a felülvizsgálati kérelemben érintett egyéb kérdésekben nem követett el.

A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperesnek a felülvizsgálati eljárásban megtérítést igénylő költsége nem merült fel, ezért erről a Kúriának nem kellett rendelkeznie.

Az illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint az alperes köteles az állam javára, külön felhívásra megfizetni.

Budapest, 2013. szeptember 19.

Dr. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Attila s.k. előadó bíró, Dr. Simonné Dr. Gombos Katalin s.k. bíró